

RESTAURACE NA STATKU

Vás zve na vydatné obědy z domácí kuchyně
v cenách od 59,- do 79,- Kč

Večery se sportovními přenosy, kvalitní kuchyní a dobrými nápoji.

TEPLÁ JÍDLA PO CELÝ DEN

— zvýhodněné ceny destilátů, jukebox, country večery, koncerty, karaoke atd.
Jsme tu pro Vás k pořádání oslav, narozenin, promocií, srazů, svateb.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

**OTVÍRACÍ
DOBA:**
každý všední den
od 11.00 hodin.
V sobotu a neděli
od 12.00 hodin.

Kontakt: Restaurace Na Statku, Veleňská 48, Přezletice,
Telefon: 774 879 792, E-mail: nortino@seznam.cz

Likvidace a odvoz odpadu

Pavel Jančovič

Odvážíme:

sutě, komunální odpady, bioodpady,...

Dovážíme:

písky, štěrky, betony,...

»» 606 347 527 ««

KU-Ž-EL

Oslavte jaro zkrášlováním
zahradky po dlouhé zimě.

V nabídce máme různé druhy pomocníků:

Nůžky na keře, motyčky, hrábě,
rýče, zahradní hadice,
kolečko s umělohmotnou korbou,
dále různé druhy zemina a květníků.

Pro blížící se Velikonoce nabízíme silikonové
a keramické formy na pečení beránků, barvy
a obtisky na vejce a rozličné velikonoční dekorace.

Náš sortiment si můžete prohlédnout i na www.ku-z-el.cz,
na cokoli se můžete zeptat na tel. 604 254 554.
I nadále platí naše úterní rozvážková služba!

ZAPA reality, s.r.o.

Profesionálně se postaráme o prodej nebo pronájem Vaší nemovitosti.
Nabízíme příjemné jednání a dlouholeté zkušenosti.

www.zapareality.cz

tel.: Roman Brož 608 242 284 • Lenka Brožová 608 237 689

**VAŠE DOTAZY, PŘIPOMÍNKY ČI POCHVALY PŘEDÁVEJTE,
PROSÍM AŽ UŽ V PÍSEMNÉ ČI ELEKTRONICKÉ PODOBĚ DO SCHRÁNKY OÚ!**

OBEČNÍ ZPRAVODAJ – vydává Obec Přezletice, evidenční číslo MK ČR E 19096, vychází čtvrtletně, náklad 500 kusů.
Redakční rada: ing. Ludmila Červínová, ing. Veronika Vrecionová, ing. Ladislava Kopáčová, grafická úprava: Josef Sluněčko.
Redakce a příjem inzerce zpravodaj@prezletice.cz. Uveřejňované příspěvky nemusí vyjadřovat názor redakční rady

OBEČNÍ ZPRAVODAJ

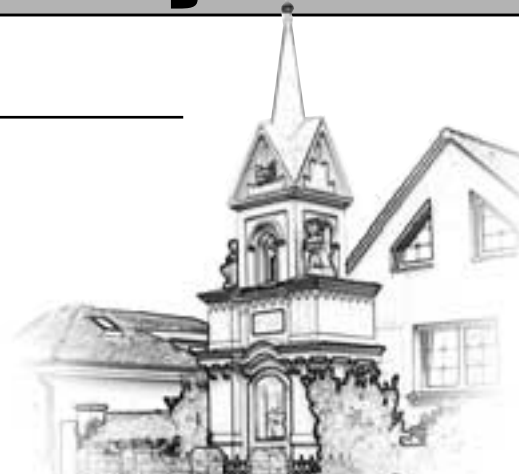
ZLATO

pro Přezletice

TÉMA ČÍSLA: **Zas je tu jaro**

Z OBSAHU:

- PID a tarify
- Dlouhý kouř
- Na slovíčko s...
- Zlaté cinkání střelců

Přezletice • čtvrtletník zdarma • duben • číslo 24

„mimořádně místo Slova starostky“

SLOVO MÍSTOSTAROSTKY

**Dobrý den, ráno,
večer, poledne,...
prostě čas,
kdy otevíráte
jarní zpravodaj.**

Začíná konečně jaro, všude všeho pokvete a po té šedi pošmourného zimního počasí si zase budeme užívat teplých slunečních paprsků. A snad i milých úsměvů našich sousedů, se kterými se setkáváme nejen na ulicích či zastávkách autobusů, ale třeba i na společenských akcích pořádaných naší kulturní komisí. Čarodějnice pomalu klepou na dveře.

To ale nejsou jediné dveře, na které se klepat smí, může i musí. Chtěla bych vám všem nabídnout dveře v tomto volebním období dočasně své, místostarostenské, na které bych byla ráda, kdybyste chodili klepat; důvodem mohou být vaše problémy, starosti, stížnosti, pochvaly (😊), připomínky, žádosti,... a nebo se prostě jen tak stavte na slovíčko. Ráda si s vámi popovídám i vyslechnu vaše názory.

Na podzim loňského roku jsem byla zastupitelstvem zvolena místostarostkou Přezletic a vzala na svá bedra běžný chod obce, a to skutečně od A do Z. Bohužel se mnoho z vás se mnou seznámilo nejdřív dí-

ky dopisu, kterým jsem „požadovala důkaz o připojení vašeho domu na kanalizaci“; skutečně skvěle představení se coby nová místostarostka. Bylo však potřeba dodržet vyhlášku o zhodnocení pozemku možností jeho připojení na vodovod a kanalizaci, o čemž podrobněji píšu v rubrice Informace z obce. Věřte mi, že mi nebylo vůbec příjemné začít pracovat v nové funkci a hned dělat BUBUBU na ty, kteří tak nějak opomenuli to, k čemu se v rámci výstavby vodovodu a kanalizace svým čestným prohlášením zavázali.

Předpokládám, že všichni bychom byli moc rádi, aby nám všem kanalizace i vodovod fungovaly jen ke spokojenosti nás všech; připravujeme proto nyní intenzivně výběrové řízení

na nového provozovatele, který by měl začít provozovat vodu i kanál od 1. ledna roku 2012.

Velký čas také trávíme nad zkompletováním všech podkladů pro březnové podání žádosti o dotaci z Regionálního operačního programu (ROP) Středočeského kraje na výstavbu tolik potřebné mateřské školy.

V případě výstavby nové otočky 302 jsme zase o krok dál – byla podána žádost o povolení na stavební odbor.

A v mezích se snažím připravit další číslo zpravodaje, fotit na kulturních akcích, „otravovat“ silničáře s opravou silnic, zpracovat kroniku, řešit problémy běžného života v obci (toulající se psi, nepořádek na ulicích, nesvítící lampy, atd); je toho opravdu dost. Skočila jsem do toho rovnými nohama a určité to hodně šplouchlo na všechny strany a možná to byl pro někoho šplouch nepříjemný; přesto si myslím, že nám všem jde o jedno, a to o proměnu naší obce v moderní místo pro život nás všech.

Děkuji vám za budoucí podporu v mé práci. Protože bez ní to jde podstatně hůř.

LÍDA ČERVÍNOVÁ
místostarostka

P.S.: A stavte se někdy, třeba na kafe.

ZPRÁVY ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE

DNE 10. 3. 2011

● ZO souhlasilo s uzavřením Dodatku č. 1 (navýšení nájmu a upřesnění plateb za spotřebované energie) ke Smlouvám o nájmu nebytových prostor v čp. 45 (K.Loučková, M.Drexlerová) a pověřilo starostku obce k jejich podpisu.

● ZO souhlasilo s návrhem starostky obce (zkonzultovat návrh OZV o místních poplatcích s původním tvůrcem OZV č. 3/2008) a pověřuje ji k zadání konzultace navrhovaného znění. Navrhovaná vyhláška bude projednána na dalším zasedání ZO.

● Starostka obce seznámila ZO s pravidelnou zprávou OP Koleč o činnosti Obecní policie. ZO vzalo tuto informaci na vědomí.

● ZO souhlasilo se zveřejněním záměru na prodej pozemků (V k.ú.Vinoř parc. č. 953/1, 953/11 a 953/12. Pozemky byly k prodeji nabídnuty již v r. 2010, byl vybrán i vážný zájemce, k dokončení transakce však nedošlo z důvodu neplánovaného nového zaměrování pozemků Městskou částí Vinoř) a pověřilo starostku obce k zabezpečení tohoto zveřejnění s uvedením, že obec se může rozhodnout neprodat.

● ZO souhlasilo s navrženým příspěvkem na knihovnické služby (Příspěvek je hrazen každoročně a je určen především na rozšiřování knihovního fondu a na ostatní náklady /mzdy, materiál.../. Výše příspěvku pro r. 2011 je 15 800,- Kč a její počet vychází z počtu obyvatel obce /tj. je vyšší než pro r. 2010./) a pověřilo starostku k podpisu příslušné dokumentace.

● ZO vzalo závěry inventarizační komise na vědomí, souhlasilo s předloženými návrhy na vyřazení majetku, na úpravy v analytických účtech pozemků a dalšími úpravami, uvedenými v inventarizačních zápisech. ZO pověřilo ing. Červínovou a p. Malého k zabezpečení fyzické likvidace vyřazovaného majetku. ZO pověřilo účetní obce k provedení navržených změn a úprav.

● ZO souhlasilo se zapojením obce do Mikroregionu Mratínského potoka (Starostka obce informovala ZO o neoficiální výzvě Mikroregionu Mratínského potoka k připojení naší obce k tomuto sdružení obcí. Přestože přímo k tomuto mikroregionu naše obec nepatří, máme řadu společných problémů /"zapomenuté" obce na těsném okraji Prahy/ a nebylo by úplně nezajímavé se ke sdružení připojit. Prostřednictvím mikroregionů je možné výhledově získat i např. menší granty či dotace. Roční příspěvek je přijatelný, činí 2,- Kč na trvale hlášeného občana obce. Mikroregion mj. pořádá i řadu společenských, sportovních a naučných akcí, o kterých budeme podrobně informováni.) a pověřilo starostku k potřebným právním úkonům ke vstupu obce do tohoto sdružení.

● ZO souhlasilo s povolením výherního automatu do 30.06.2011 (firmy Jukotronic s.r.o. v Hostinci Na Náměstí, a to na II. čtvrtletí r. 2011) a pověřilo starostku obce k vydání příslušného rozhodnutí.

RŮZNÉ:

● Místostarostka obce informovala o proběhlé kontrole připojení domácností na obecní kanalizaci, o řešených problémech v této oblasti i o domácnostech nepřipojených, a tím podléhajících poplatku za zhodnocení pozemku. Všechny dotčené domácnosti jsou informovány a individuálně se vše řeší.

● Starostka obce informovala o průběhu zpracování nového územního plánu. V současnosti připravuje p. arch. Starčevič zprávu, poté proběhnou pracovní schůzky a bude navržen termín veřejného zasedání. Občané budou včas a standardní formou informováni.

● ZO souhlasilo s podáním žádosti o dotaci na výstavbu mateřské školy v Přezleticích. ZO zároveň souhlasilo se spolufinancováním výstavby, a to ve výši odpovídající rozdílu mezi poskytnutou dotací a celkovými náklady výstavby s tím, že tato spoluúčást nebude představovat více než 20% způsobilých nákladů. ZO

pověřilo starostku obce k podpisu dokumentů, potřebných pro řádné podání žádosti o dotaci.

● Ing. Neumann informoval ZO o možnosti získání dotace (grantu) od soukromého subjektu na zlepšení životního prostředí. Grant byl předběžně nabídnut Jezdecké společnosti Ctěnice na zvelebení okolí, Ing. Neumann zkusí projednat, zda by v rámci tohoto grantu bylo možné např. obnovit alej u Ctěnic (směr Čakovice).

● ZO souhlasilo s poskytnutím příspěvků pro střelecký oddíl a pro cvičitelky, a to v navržených výších. (Místostarostka obce navrhla ZO projednat příspěvky sportovním oddílům a uskupením v obci. Jedná se zejména o střelecký oddíl. Tyto příspěvky byly obcí v minulosti vždy bez problémů poskytovány, střelecký oddíl má stabilně velmi dobré výsledky a obec velmi dobře reprezentuje. Navržená výše příspěvku pro r. 2011 je 15 000,- Kč. Zároveň místostarostka požádala ZO o schválení symbolické jednorázové odměny pro 2 cvičitelky kondičního cvičení, a to ve výši 1 000,- Kč.)

● Místostarostka obce informovala ZO o povinnosti obce zabezpečit občanům bezplatný přístup k internetu v rámci akce sčítání lidu. Bylo rozhodnuto, že občanům bude k dispozici počítač v knihovně obce, a to v řádných otevíracích hodinách knihovny. Pokud by se navržené časové rozmezí projevilo jako nedostatečné, bude vše řešeno operativně.

● Sdružení rybářů ve Vinoři znovu obec (neoficiálně) požádalo o možnost pronájmu rybníka pro chov rybího plůdku. ZO v této věci zatím nemá zájem měnit své původní zamítavé stanovisko.

● ZO souhlasilo s návrhem starostky obce. (Starostka obce požádala ZO o funkci neuvolněné starostky (dosud uvolněná), a to vzhledem k tomu, že v současné době zastává i funkci senátorky. Na práci pro obec toto nové uspořádání nemá žádný vliv, zachovány zůstávají i veškeré pravomoce a zodpovědnost.)

OBEČNÍ POLICIE KOLEČ INFORMUJE...

Tak nám začalo i kalendářní jaro. Kdo by to náhodou nezaregistroval, ten si ale určitě musel všimnout neuvěřitelného množství nákladních aut, která najednou začala projíždět obcí a nejlépe od Kocandy, kde je značka zákazu vjezdu JAKO PRASE! Inu s příchodem jara se začalo opět stavět, takže naložené tatro, plné mixy a jiné nákladáky nám opět znepříjemňují život.

Policie Koleč se proto zaměří na kontrolu vjezdu do míst, kam je to zakázané. A předem upozorňuji, že se bude jednat i kontrolu na místních komunikacích jako např. Spojovací, Ctěnická apod. A když už budou na Dolní návsi, porušení zákazu zastavení si jistě všimnou a ocení také.

Přestupek	prosinec	leden
Nedovolené stání vozidla na pozem. komunikaci	4	2
Nedovolené vjezdy do míst, kam je to zakázáno	5	1
Překročení povolené rychlosti	2	12
Přestupky proti veřejnému pořádku	0	2
Kontrola osob	3	6

- INFORMACE Z OBCE -

PID a předplatní časové jízdenky

Jistě se ne jeden rodič setkal s problémem pořízení správného kuponu na PID (Pražskou integrovanou dopravu) pro svého potomka, který navštěvuje buď školu nebo zájmové kroužky na území hlavního města Prahy. Jaký kupon, jaké pásmo, je nějaká sleva? Otázek mnoho a podle zkušenosti svých dětí vím, že získaná informace se liší okénko od okénka.

Moje původní představa byla, že se mi podaří připravit přehled jízdného ušitého na míru pro naše žáky a studenty, ale po pár minutách v listování informačními brožurkami, které poskytuje ROPID to musím vzdát; nerada bych přivodila nějakému cestujícímu potíže s revizorem ☹.

Přesto jedna důležitá informace o možné slevě:

Středočeský kraj platí nemalou částku finančních prostředků odboru dopravy na tzv. „žakovské jízdné“ (pro žáky a studenty navštěvující školy na území Středočeského kraje). To je sice pěkné populistické gesto, ale týká se jen velmi malého počtu žáků a studentů; naprostá většina zejména středoškolských totiž studuje v Praze a sleva se jim tudíž netýká. To se nelíbilo ROPIDu a přišel proto se „zvláštním“ žakovským a studentským jízdným, a to jak pro jednotlivé jízdenky, tak i pro kupony příměstské linky. Toto zvláštní jízdné je pro žáky od 6 do 15 let a studenty od 15 do 26 let a je určené pouze pro cesty z místa bydliště do školy a zpět. Zde musíme upozornit, že se to týká vlastně jen pracovních dnů (pokud škola do potvrzení o studiu nenapíše, že žák či student navštěvuje školu i o víkend) a školního roku. Kupon neplatí o prázdninách, v pásmu P, ve vlacích PID a na nočních linkách PID.

Nárok na toto slevové jízdné je nutno doložit **platným žakovským průkazem**. Tento průkaz stojí 40,-Kč a platí 1 kalendářní rok (vyzvedne se v místě předprodeje, škola vydá potvrzení o studiu, žadatel přiloží fotografii a v místě předprodeje mu je průkaz vystaven). Sleva je ve výši 25%, což není při dnešních cenách jízdného k zaholení. Např. pro kategorii junior stojí měsíční kupon pro pásmo 1 stejně jako plnohodnotný tj. 300,-Kč. Předloží-li ale platný žakovský průkaz, platí „jen“ 225,-Kč.

Slevové kupony mají platnost 5 měsíců a mají pevné datum začátku i konce platnosti. Nyní platí kupon od 1.2.11 a končí 30.6.2011; bohužel je omezena doba prodeje těchto kuponů, takže dnem 14.2.2011 skončila možnost pořídit si kupon na 2.pololetí školního roku 2010/11.

Proto všem rodičům doporučujeme, aby před začátkem nového školního roku NEZAPOMNĚLI požádat v prodejních místech PIDu o formulář žádosti na vystavení **žakovského průkazu** a díky výhodám tohoto průkazu bude rodinný rozpočet ulehčen alespoň o část výdajů na již tak dost drahé jízdné.

Výběrové řízení na nového provozovatele vodovodu a kanalizace

Již dva roky máme v Přezleticích nový vodovod a tlakovou kanalizaci. Aby nám vydržela dlouho jako nová, je potřeba se o oba hlavní řady náležitě starat, a to jak ze strany obce jako vlastníka, tak i ze strany provozovatele. Vše vychází z kvalitní Smlouvy o zabezpečování provozu vodovodů a kanalizací a o pronájmu vodárenského a kanalizačního systému, která bude podepsána s novým provozovatelem, vzešlým z koncesního výběrového řízení, jehož proveditel se právě vybírá.

Pes. Všude kam se podíváš.

Přišlo jaro a s ním ideální čas na pořízení si štěňátka; ostatně jako každý rok. A tak se v naší obci jaro co jaro prohánějí noví pejsci všech ras a velikostí. Jeden rok je to roztomilý štěně, příští rok už ve velikosti dospělého psa. Jsou to domácí mazlíčci, vesměs „miláčkové, mouše by neublížili“ říkají všichni jejich páničkové. Mouše možná ne, jinému pejskovi však často ano.

Bohužel si majitelé přezletických psů neuvědomují, že máme stále platnou

Obecně závaznou vyhlášku č. 2/2008 o veřejném pořádku, opatření k jeho zabezpečení a čistotě v obci, kde je kapitola V. věnována Pravidlům pro pohyb psů na veřejném prostranství (rozuměj zde všechny ulice, chodníky, zelené pásy a hřiště) a čl. 5 odst. 1 říká:

Na veřejných prostranstvích je průvodce psa povinen mít psa upevněného na vodítku a psi větších a bojových plemen rovněž opatřit náhubkem.

Někdo to dodržuje, jiný ne, to je věc každého majitele. Věcí nás všech ale je, že tím pádem neseme i právní zodpovědnost za chování našeho psa, který nedej bože napadne psa jiného a způsobí mu zdravotní problém (prostě ho pokouše do krve). Dojde-li ke krvavému napadení jednoho psa druhým a majitel pokousaného psa musí vyhledat ošetření u veterináře, veškeré **náklady na léčbu hradí majitel psa – útočnicka**. V případě, že toto majitel útočnicka odmítá, je nezbytně nutné podat podnět ke správnímu řízení na obec s rozšířenou působností (v případě Přezletic je to Brandýs n/L) – správní řízení v těchto případech končí vždy usnesením, že **majitel psa – útočnicka je povinnen majiteli poraněného psa zaplatit veškeré výdaje na jeho léčbu a zároveň je majitel psa – útočnicka uložena pokuta v řádu tisíců korun**.

Bohužel už se letos opět stalo, že byl napaden velkým psem „na volno“ malý pes na vodítku a skončil na šiti u veterináře. Kdo má pejska, ten by pro něj „dejchal“, ale je potřeba „dejchat“ i pro ty ostatní a nevystavovat žádného pejska stresu z útoku, bitvy a následně v bolestech návštěvě veterináře, kam žádný pejsk fakt rád nechodí!

Díky všem pejskařům za ohleduplnost vůči sobě navzájem; prosím ale i o respektování práv ostatních lidí – nepejskařů, kteří vůbec nestojí o to, aby se na ně přiřítilo psisko velikosti almary s vyceněnými zuby, za kterým majitel volá: „on je hodný(á), toho se bát nemusíte“.

Ještě **jedna důležitá věc**: Nestalo se poprvé a bohužel jistě ne naposled, že jsme museli řešit případy týraného psa, kterého majitel nechá na zahradě domu a odjede pryč, leckdy i natrvalo. V případě, že o nějakém takovémhle opuštěném pejskovi či kočičce víte, skutečně neváhejte ihned uvědomit obecní úřad; věřte, že ošetříte mnohé trápení nejen zvířeti, ale i všem lidem okolo. Děkuji.

Dlouhej kouř... není pohoda a jazz

Ačkoliv skupina Chinaski sice zpívá, že k sobě patří „dlouhej kouř a pohoda, jazz“, rozhodně to naplatí v naší obci. Před mnoha místními stačí vyslovit slovo kouř a mají tzv. ohýnek u zadku. To se totiž nemůžeme divit, když jim někteří spoluobčané zlepšují vzduch, který chtějí na venkově dýchat. Od podzimu do jara vesele inhalujeme nekvalitní hnědé uhlí, pálený nábytek včetně formaldehydových dřevotřísek a jiných dobrot. Od jara do podzimu je to zase smrádek zapálené trávy, mokrého listí a sem tam nějakého přiloženého nepořádku ze dvorka. Fuj tajksl!

Něco jiného je oheň na opékání buřtů nebo grilování, pro tuto zábavu teplých večerů přímo hořím a dívat se do ohně vydržím celý večer. Co ale nevydržím, jsou ohně za účelem spálení za-

hradního odpadu, a to včetně větví. Jasně, suché větve shoří raz dva a na opečení buřtů jsou ideální, jenže pálit větve bezúčelně, to je prostě nedovolená likvidace odpadu, v tomto případě zahradního. Ten patří buď na kompost a nebo do kontejnerů, pravidelně obcí přistavovaných už 6.rok. a velké větve může spálit v kotli třeba nějaký váš soused, který používá kotel na pevná paliva (a nebude pak muset pálit dřevotřískové odřezky).

Přesto to někteří stále ignorují a je pro ně skoro sportem pravidelně v sobotu odpoledne či nedělní ráno 2. nebo 4.sobotu v měsíci zapálit svůj kompostovatelný odpad.

Nemám ráda striktní zákazy, ale během svého působení v zastupitelstvu jsem bohužel zjistila, že to je někdy nezbytně nutné. Proto připravujeme novelizaci vyhlášky o odpadech v obci, a to včetně právních postihů, vyplývajících ze zákona o ochraně ovzduší – malá ochutnávka: sankce neboli pokuta může být uložena AŽ DO VÝŠE 30.000,-Kč.

Povinnost ošetřit pacienta

„K nám nepatříte, jděte si do své spádové oblasti“ mohli se dozvědět někteří z vás, kteří potřebovali navštívit lékařskou pohotovost. Chtěli bychom zde důrazně upozornit, že na takové jednání **nemají zaměstnanci pohotovosti právo a jsou povinni vás ošetřit!** Nenechte se proto odradit a trvejte na svých právech pacienta, máte na to skutečně nárok.

Velký jarní úklid

V sobotu 9. dubna proběhne každoroční sběr zahradního i velkoobjemového odpadu. Kontejnery na zahradní odpad budou přistaveny na obvyklých místech a na Horní návsi bude jako vždy k dispozici kontejner na odpad z domácností – více info na nástěnkách a webových stránkách obce.

Lída ČERVÍNOVÁ

Zůstane vůbec ještě „březen – měsíc knihy“?

Málokomu asi unikla bouře nevole, která se vzdmula krátce po oznámení vlády, že vzroste DPH i u knih. Mnohatisícová petice s podpisy mnoha lidí z řad spisovatelů, novinářů i herců bohužel bojovala neúspěšně proti vyšší sazbě DPH, ačkoliv argumenty byly více než jasné - stále klesá čtenářská gramotnost nejen dětí, ale i dospělých, kteří si už při dnešních cenách knih hodně rozmyslí, zda si půjde koupit nový bestseller v řádech pár set korun.

To, že se všeobecně málo čte, je sice pravda, protože v době všech sociálních sítí na internetu, ale i nepřeborné nabídky televizních programů, na čtení není čas a leckdy ani chuť. Kdo si volný čas bez knihy nedovede představit, ten bude čist a kupovat si knihy dál. A kdo nečetl do zvýšení DPH u knih, tomu je to celkem jedno.

Zeptali jsme se naší paní knihovnice Jarmily Malé, osoby vlastně nejpopulárnější, jak celou situaci hodnotí:

„Zvýšení cen už tak dost drahých knih je příšerné. Ale na druhou stranu by to mohlo zvýšit zájem čtenářů o místní knihovny. Jen doufám, že se zvýšením DPH u knih bude zvýšen i příspěvek obcí na pořizování knih nových, tak jako přispívají Přezletice

knihovně E. Petišky v Brandýse.“ A co na to čtenářská obec? Většina kritiky se snesla spíše na adresu nakladatelů a vydavatelů: „Při své poslední návštěvě knihkupectví jsem si ani žádnou knížku nevybrala, nabízené tituly, zejména nepřehledné množství kuchařek a nejlépe od známých osobností či izoterika apod. mne opravdu neoslovily. A ani ostatní ku-

pující, protože naprostá většina z nich šla ke kase se zlevněnými kalendáři nebo křížovkami.“

Bouře nevole nejspíš odejde tak rychle jako přišla, protože kdo má knihy rád, ten bude čist i nadále a možná, že zvýšení DPH a následný pokles jejich prodeje donutí vydavatele přehodnotit svůj pohled na trh.

LČ

Na slovíčko s...

Kdo sleduje naše informační nástěnky, tomu nemohlo na podzim loňského roku uniknout, že se ve vinořském klubu Na rychtě připravuje tzv. workshop, kde se kromě malování na trička mohli návštěvníci seznámit i s výrobou quilt(ů) a patchwork(ů).

(malá odbočka do Wikipedie: **PATCHWORK** (patch - záplata, vyrobeno ze záplat) je zvláštní technika sešívání látek. Jedná se o sešívání malých, různě barevných kousků látek tak, že spolu vytvářejí větší geometrické vzory. Výsledný patchwork je pak spojen s dalšími vrstvami látky a je ještě ozdobně prošíván drobnými stehy. Prošívaný patchwork se nazývá **quilt**. Původně se jednalo výhradně o ruční práci, dnes již existují speciální šicí stroje, na kterých lze patchwork vytvářet.) **Lektorkou zde byla paní Hana Damsová z Jívové ulice, která se tomuto koníčku věnuje skutečně nejen po dlouhá léta, ale i na různých místech světa. Sezení u výroby quiltů si pak kompenzovala sportem, a to dokonce na reprezentační úrovni (to bylo pravda o trošičku dřív), nicméně stačí i přezletické kondiční cvičení pro ženy. A aby toho sportu nebylo až tak moc, věnuje se dalšímu koníčku, který výrobu quiltů báječně doplňuje - hraje bridž.**

paní Hanou Damsovou

● Patchwork a bridž, to je pro mne náplň volného času anglické lady. Vzhledem k tomu, že jste se díky rodině Vašeho manžela seznámila i s některými členy holandské královské rodiny, by bylo oslovení Lady Dams skoro na místě.

Smích. „Nemyslím si, že by „ladies“ začínaly s patchworkem jako já. To vzniklo tak náhodou v době, kdy jsem si poříдила domek v Krušných horách. Tenkrát se dělalo vše svépomocí, peněz pochopitelně tolik nebylo a přestavba a úpravy něco spolykaly, takže na dovybavení interiéru už tolik nezbylo. Napadlo mne, že rozprávím staré sukne a jiné oblečení a z toho si sešiju barevné deky. Ani jsem tehdy snad nevěděla, že vlastně vyrábím quilty. To jsem zjistila po mém přestěhování do Holandska. Absolvovala jsem několik kursů, abych věděla, co a jak a začala se naplno věnovat výrobě skutečných quiltů. Asi docela úspěšně, protože když Americká quiltovací asociace pořádala v Den Haagu celosvětovou výstavu „Quilt Expo“, mohlo Holandsko jako pořádající země vystavit 8 domácích exponátů, byl můj quilt „Blue Ever-green“ jeden z nich.“

● **Tak to i dodatečně gratuluju. Obdivuji zároveň Vaši trpělivost při tisícovce drobných stehů i Vaše nápady na jednotlivé motivy. (prohlížela jsem si fotografie více než 20 velkých quiltů o rozměrech 2x1,5 m)**

„Trpělivost mi asi opravdu nechýbí, zvláště dělám-li jeden quilt skoro dva roky. Ale je to velmi příjemné, že si ho můžete vzít s sebou v létě na zahradu, sedět venku, šít...“

● **To mi ale k Vám přijde zase trochu málo „akční“. Pojdme ke sportu!**

Seznámila jsem se s paní Damsovou na pondělním cvičení pro ženy, kam pravidelně chodila ještě nedávno. I když o rok přetáhla věk, ve kterém chtěla s cvičením skončit, musela pak bohužel skončit kvůli úrazu kolena z hor a paradoxně ne na lyžích, ale na bruslích. Já totiž od Vás kdysi slyšela, že jste hrála volejbal za tuniskou reprezentaci; reprezentaci ve Vašem případě chápu, tu tuniskou už méně.

Smích. „No jo ta reprezentace... Na vysoké škole jsem hrála za univerzitní tým a pak i v práci. Můj otec byl velký sportovec, věnoval se především lehké atletice (400 a 800 m), ale miloval též lezení po horách, takže od dětství jsme s bratrem byli k horolezectví vedeni, ta atletika nás totiž příliš neoslovila. Na skalách jsem se seznámila se svým prvním mužem. Já jsem tehdy po skončení studia pracovala ve Výzkumném ústavu pro farmaceutiku a biochemii, on byl farmaceut. Manžel byl v r.1965 v rámci bilaterální smlouvy vyslán do Tunisu, jela jsem pochopitelně s ním i s naší malou dcerou, tehdy ještě v kočárku. On měl pracovní smlouvu a já jsem se z ničeho nic stala ženou v domácnosti.“

Paní Damsová se najednou začne smát na celé kolo.

„Během 3 měsíců pobytu tam ale začala být pěkná nuda a mně se docela stýskalo po zaměstnání v Praze. Jela jsem jednou s kočárkem po ulici, koukala se do oken a najednou jsem viděla oknem chemickou laboratoř.“

Nenapadlo mě nic lepšího, než se jít zeptat, zda nepotřebují chemika. Potřebovali, jenže ona to byla laboratoř výzkumného ústavu UNESCO a nastoupit tam, to byl velmi zdoluhavý proces na diplomatické úrovni. Sice jsem mohla nastoupit hned, ale 4 měsíce jsem pracovala v podstatě zadarmo a půl roku trvalo, než mne UNESCO schválilo. Práce to byla ale velmi zajímavá, týkala se reakcí zemědělských plodin na zavlažování více či méně slanou vodou. Naše laboratoř prováděla analýzy vody a půdních vzorků z nejrůznějších konců země, zkušební parcely jsme měli při pobřeží, v poušti i v tuniských horách.“

● **Tak to se Vám opravdu povedlo, jak se říká „liná huba, holý neštěstí“. Tak co ten volejbal?**

„Dcerka rostla, začala chodit do francouzské školy (což s povděkem hodnotí dodnes) a já se náhodou dozvěděla, že se ve městě hraje ženský volejbal. Tak jsem tam zašla a začala s nimi hrát. Byly jsme fakt zajímavé družstvo - 4 Tunisanky, 1 Francouzka a já; všechny dohromady jsme pak tvořily národní tuniský tým. Dokonce jsme jely i na mezinárodní turnaj do Alžír. Protože jsme ale byly v arabském světě, musel mi můj muž podepsat svolení, že jeho žena může jet bez něj do Alžír. Tam jsme vyhrály, co se dalo a zase jely domů. Tak to by byla má reprezentační kariéra.“

● **Nechme sport v Tunisku a vraťme se k poklidné výrobě quiltů, třeba pro změnu v Holandsku, kde jste žila se svým současným manželem. Měla jste meziškok v Praze?**

„Samozřejmě. Po skončení 5-ti leté pracovní smlouvy s UNECSO jsem žádala

o prodloužení, projekt v Tunisu dále pokračoval, tuniská strana měla o mne zájem, ale mezitím se doma odehrál srpen 1968, můj starší bratr emigroval a mně už nebylo dovoleno vyjet. Vrátila jsem se tedy k mé původní biochemii, vedla jsem biochemickou laboratoř na Interním oddělení FN II na Strahově, kde bylo velké dialyzační centrum. Oproti svým kolegům jsem znala i jiný „světový“ jazyk než ruštinu, což mi nadřazení využívali zejména tehdy, přijel-li jistý pan Johan Dams jako zástupce americké firmy na výrobu umělých ledvin s nabídkou novinek na trhu. Bylo prostě potřeba s ním jednat ... smích“

● **Rozumím. Takže se ani neptám, jak jste se seznámila se svým mužem.**

„To opravdu nemusíte. Byla jsem již 10 let rozvedená, dcera dospělá a začal se u mě zřejmě objevovat „syndrom zavírajících se dveří“, takže v útlém věku 46 let jsem se znovu vdala za tehdy velice šarmantního pana Damse (to se vůbec nevidím, protože „Holandán“ šel se panu Damsovi mezi Přezletičky, kteří ho, na rozdíl od jiných „náplav“ vzali mezi sebe takřka hned; a kdo ho zná, ví, o čem mluvím ☺ / je sympaták každým coulem i dnes). V roce 1984 jsme se tedy vzali a za rok nato jsem odjela za manželem do Holandska. Kromě toho, že jsem se tam drobně seznámila s výrobou quiltů, byl tamní život žen v mém věku trošku nudný; najednou jsem z pozice vedoucí pracovnice měla zůstat doma?“ (to chápu, protože to se s dosavadním aktivním životem paní Damsové opravdu neslučuje).

● **Znám Vás jen přes deset let a ani za tu relativně krátkou dobu si Vás neumím představit jako „ženu v domácnosti“ a nejlépe na holandském venkově. Takže?**

„Byla jsem zvyklá vždycky pracovat, ale nebyla jsem už nejmladší a těžko jsem tam hledala práci v oboru. Tak jsem se vrhla na zdokonalení mé holandštiny (tedy správný název tohoto hrdelního jazyka je nizozemština) a začala jsem pracovat pro Tlumochnické a překladatelské centrum v Utrechtu. V rámci mých tlumočnických aktivit jsem často navštěvovala azylové tábory. No tábory... opět smích. Občas jsem tlumočila i pro policii a ministerstvo zdravotnictví, a to někdy byla fakt legrace. Zvlášť z mého pohledu, protože jsem často vůbec netušila, komu mám třeba po telefonu tlumočit či do jakých zařízení se pracovník ministerstva chystá dělat osvětu.“

Tentokrát se paní Damsová rozesmála tak, až jí tekly slzy z očí a já pořád nevím proč.

● **Umírám zvědavosti.**

„Ten překlad pro osvětu ministerstva byl opravdu za všechny peníze. Sešla jsem se v Amsterdamu s jejich pracovníkem v obleku a diplomatickým kuffíkem. Jenže ten kuffík ukrýval neuvěřitelné množství jak prostředků pro bezpečný sex, tak různé erotické pomůcky,

takže volba byla úplně jednoduchá. Jen já chtěla do Prahy, manžel na venkov, takže Přezletice byly úplně báječný kompromis. V lednu 1993 jsme koupili pozemek, v únoru byla základová deska a v květnu jsme se stěhovali

● **A jsme zpátky doma, v Přezleticích. Ale je tu krásně, že? (oblíbená věta ze Sarmoty u lesa)**

H. Damsová – dolní řada, druhá zprava

ky, se kterými se mohli ti, pro které byla osvěta určena, setkat. Šla jsem totiž tlumočit do veřejného domu pro homosexuály; nakonec se z toho po skončení „oficiální přednášky“ vyklubalo docela milé posezení, i když mi z těch kluků běhal trošku mráz po zádech. A jakou měli radost, že jsem jim přeložila tamní domácí řád,

který například trestal prohřešky tím, že se museli za trest koukat v televizi na... prostě na film s tematikou jejich zaměstnání.“

● **Teď už zbývá jen tlumočení pro milovníky „trávy“, když jsme v tom Amsterdamu.**

„Tak to ne. I když je pravda, že jsem tlumočila spíš pro lidi, co měli blíž spíše na tu druhou stranu zákona. Bylo třeba velmi zvláštní, když přijel žádat o azyl z politických důvodů skutečný „cikánský baron“ - v Praze si vzal taxíka a vyrazil do Holandska. Já překládala jeho slova a svůj názor jsem si muse-la nechat jen pro sebe. Azyl získal a tak na-jal pro zbytek rodiny autobus, aby za ním mohli z Prahy přijet. Nicméně to byla zajímavá zkušenost.“

V r. 1992 dostal manžel exkluzivní nabídku na zastupování své společnosti v celé východní Evropě. Podmínkou bylo, že si musí vybrat bydlení v nějaké „východní“

„Je. Už se moc těším na jaro, na práci na zahrádce i posezení na terase, třeba u vína s rozpracovaným quiltem na kolenou. Občas si odskočím na bridž.“

● **Á propos, bridž. Já se málem zapoměla zeptat na Vaše další hobby.**

„Začít hrát, respektive naučit se bridž, jsem se rozhodla těsně před mým odchodem do důchodu. (Do roku 1996 jsem zde v Praze pracovala pro dánskou firmu Christian Hansen, dovážející mlékárenské kultury). Tak trochu jsem se bála, že se budu nudit. (tak to vzhledem k výše uvedenému rozhovoru opravdu chápu) Zakoupila jsem nejprve příslušnou literaturu, pak se přihlásila do kursu a nakonec jsem se stala členkou Českého bridžového svazu. No a jako druhá „akční“ a pro mne nejradostnější věc byla, že jsem si hned první den důchodu jela pro štěně dalmatina, pro naši Meisje, což je holandský holčička. A hned bylo celý den co dělat - procházky, patchwork, bridž, návštěva Holandska včetně svatby manžela syna, kde byl jako host i jeden člen královské rodiny.“

● **Děkují za malou exkurzi do Vašeho skutečně zajímavého života a už nebudu zdržovat, ať stihnete dnešní bridž, Lady Dams.**

Ha! Vidíte? A je to tady zase, končíme naše „Naslovíčkáření“ u královské rodiny, jenom ne tentokrát pohádkové, ale skutečně vládnoucí. To jsou věci v Přezleticích. LČ

Inundační most ve Staré Boleslavi

Polabská nížina díky své poloze vždy musela počítat s tím, že se jí nevyhnu pravidelně záplavy. Vzhledem k tomu, že zaplavené cesty pak nemohou pochopitelně sloužit svému účelu, bylo potřeba najít vhodné řešení. Tím se ukázaly být stavby tzv. inundačních mostů, které sloužily jako preventivní ochrana před povodní (místo, kam se při povodni dostává voda, a může se jednat třeba i o proláklinu blízko řeky, se nazývá inundační pásmo). Mosty se možná jeví za sucha jako trochu zbytečné nebo příliš vysoké, ale v momentě povodní zůstane cesta nad vzednutou hladinou.

Během rekonstrukce soustavy mostů mezi Brandýsem a St.Boleslaví bylo objeveno torzo několika oblouků jednoho takového mostu, jehož stavitelem byl v letech 1568 – 72 Matteo Borgorelli. Tento původem Švýcar byl představitelem renesančního stylu a podílel se významně na přestavbě brandýského zámku a zámku v Přerově nad Labem. Nejdůležitější jeho stavbou v Čechách ale zůstává 24 obloukový most z kvádrového pískovcového zdiva, jenž ve své době patřil k největším mostním dílům v Čechách a v dnešní době se řadí k nejstarším silničním mostním stavbám u nás.

Části staré mostní konstrukce nyní čekají na další úpravu a památkáři navrhli jejich zařazení mezi kulturní památky. Současně s pokračováním na původně plánovaných stavbách mostů zde společnost ARCHEOCENTRUM provádí archeologický průzkum celé oblasti. A jak je zveřejněno na stránkách Archeologického institutu ČAV, možné nálezy v oblasti rekonstruovaných mostů nebudou nijak bezvýznamné:

„Společnost ARCHEOCENTRUM Institut pro archeologii a památkovou péči středních Čech o.p.s, provádějící záchranný výzkum v ploše dotčené stavbou nového mostu, rovněž ověřila existenci raně středověkého osídlení v bezprostřední blízkos-

ti přemyslovského sídla. V místě nově plánovaného středního pilíře přímo v prostoru pozůstatků jednoho z labských meandrů – tzv. Tůně je možné očekávat další relikty starších mostních konstrukcí. Kromě dokumentace pozůstatků mostních konstrukcí se archeologové budou věnovat komplexnímu výzkumu přírodního prostředí v místech dnes často zaplavovaných, ale osídlených již před tisíciletím. Pokud jde o archeologické nálezy, nelze vyloučit i další možná překvapení – v poloze Hluchov, v níž současná stavba probíhá, byl počátkem 20. století objeven jeden z největších pokladů mincí – v tomto případě stříbrných denárů z 10. stol. Lze jen litovat, že

investor v době přípravy projektu podcenil archeologický potenciál lokality. Archeologové tak nyní musí úkoly, které na ně záchranný výzkum historicky významného místa při přechodu Labe klade, řešit tak říkajíc ‚za pochodu‘.“

Veselé Velikonoce

A že bývají zpravidla veselé, že? I když dneska je to z pohledu plnoletých koledníků spíše o dopoledním koledování a následném poledním „koledování si“ (ženatí či jinak zadaní jistě vědí o čem mluvíme 😊); tedy alespoň na vsích.

Poetické vzpomínání paní Adamcové v knížce „Přezletice od starých časů“ se v dnešní době velmi rozcházejí s realitou jarních velikonočních svátků. Pár dětí sice obejde sousední domy, možná zapívají Hody hody, doprovody, za což si vyslouží nějakou čokoládu, ale dovedete si představit dnešní „náctileté“ chlapce, jak chodí po vsi a řehtají? Maximálně při smíchu.

Řehtání od pondělka do Bílé Soboty se přesto v Přezleticích zachovalo až do poloviny 60.let. a jak vzpomínají na velikonoční hodování tehdejší kluci, Jirka Malý s Bédou Doležalem?

„Od pondělka jsme skutečně poctivě denně chodili řehtat; ráno jsme prošli s řehtačkami obec a pak hurá do školy. Večer zase. Změna byla až

na Bílou Sobotu, kdy jsme se ráno sešli u křížku na Kocandě, tam se pomodlili a vyrazili do vsi na koledu. A dostávali jsme ledacos, od vajíček (většinou jen bílých a nevařených) a sladkostí třeba až po peníze a sem tam i nějaký alkohol. Všechny tyhle dobroty jsme si uložili na později a kolem poledne jsme se sešli pod nynější Zahradní ulicí, pod zahrady, kde tenkrát nestály žádné domy a louka se rozprostírala až k lesu. Bíle oblečený Jidáš pak vyrazil do lesa a my ostatní, ‚pání‘ a kluci, vyrazili Jidáše chytat. Kdo ho totiž chytil, ten dostal více vykoledované odměny. Úplně nejlepším Jidášem byl Venca Hladík, který vůbec neholdoval zdravému způsobu života, přesto nám dalo neuvěřitelnou práci ho chytit, neustále nám v lese utíkal a kličkoval mezi stromy. Když jsme Jidáše svázali a dovedli zpět do vsi, začalo to správné hodování. Snědli jsme všechno, ‚pání‘ všechno i vypili... a pak už jsme se jen odkulili do postelí.“

A jak se určilo, kdo byl »pán«?

„Tak o to se sváděla velká bitva. Pána mohl dělat jen ten, kdo dokončil devítku a kdo se koledování pravidelně rok co rok účastnil na

nižších pozicích. Nejhorší bylo, že když konečně přišla řada na mě (Jirka), tak to místní soudruzi zakázali; prý je sobotní koledování žebrání, což se neslučuje s duchem socialismu... prostě bla bla bla. A v roce 64 tady tradice Velikonoce s honěním Jidáše skončila. Po revoluci už ji nikdo neobnovil.“

A Zdeněk Dufek k tomu dodává:

„Celé řehtání a následné sobotní koledování, to byla mezi námi kluky velmi přísně hlídaná věc, byla zde jasně daná hierarchie toho, kdo mohl být ‚pán‘, kdo obyčejný kmán a kdo Jidáš.“

I řehtat se chodilo v jasně daném pořadí – první šel ‚pán‘, v druhé řadě budoucí ‚pán‘ a pak všichni ostatní. Taky bylo jasné, že napřesrok se ‚pán‘ stane Jidášem.

Před Velikonocemi jsme si přinesli ze Ctěnického háje červený písek, kterým se u kapličky vysypávaly na zemi tři kříže, u kterých jsme se pak na Bílou Sobotu pomodlili. Vzpomínám si, že jsme ráno, když jeli Přezletáci ranním autobusem v 5,15 do práce, schválně chodili podél silnice, aby všichni pěkně viděli, jak řehtáme. K tomu jsme zpívali:

*»Židi nevěrní jako psi černí
kopali jámu Ježíši pánu,
aby ho jali, ukřižovali,
na Velký Pátek do hrobu dali,
na Bílou Sobotu z hrobu vyndali.«*

Rachot to byl pořádný a úplně nejlepší řehtání a rámus dělal ‚kocour‘, což byla skoro půlmetrová řehtačka.“

No jo, zákaz byl zákaz a krásná tradice řehtání zůstala jen ve vzpomínkách tehdejších kluků. Během let zmizeli koledníci postupně na vojně, po vojně založili rodiny a chodili na koledu už jen se svými dětmi a po nejbližším okolí a příbuzných. LČ

Karnevalové odpoledne

Únor a karneval jdou spolu ruku v ruce podobně jako třeba Bob a Bobek, dvě večerníkové postavičky, ale zároveň dva muzikanti, kteří už po mnoho let hrají našim dětem do tance na jejich maškarním „bále“.

Letošní rok byl co se účasti týče úplně neuvěřitelný; skoro hned po začátku karnevalu už náš pidi společenský sál doslova praskal ve švech – princezny a princové se svými družinami, piráti a jejich lodní posádky, zvířátka a jejich „páníčkové“ nebo víly se svými kouzelnými pomocníky zaplnili sál do posledního místečka.

Děti si své maškarní odpoledne užívaly plnými doušky – limonáda i džusy tekly skoro proudem, když bylo potřeba svaži-

vyschlé hrdlo po zpívání lidových písniček nebo dlouhé jízdy mašinkou, která „vezla samí veselí“. Osvěžit se však potřebovali i dospělí, kterým v přeplněném sále stál pot doslova na čele. A tak byli tatínkové vysíláni do horní hospody, odkud se vraceli s plnými PET lahvemi zlatavého moku.

Po nezbytném načerpání sil se pak nejen děti zapojovaly do nejrůznějších soutěží; i na tatínky a maminky čekalo urputné klání – tatínci soutěžili o nejrychlejšího jedlí-

ka preclíku a maminky se zavázanými očima měly uhodnout, jakou dobrotu jedí. Mohutné dětské povzbuzování bylo slyšet otevřenými okny skoro na celé Přezletice.

Je jen velké škoda, že nemáme pořádný společenský sál, kam by se vešli další a další malí Přezletáci. Chybí vlastně i pořádné pódium, na kterém by se mohli vystřídat jednotliví soutěžící a všichni příbuzní by jim mohli fandit pohodlně od svých stolů. Kdeže je pro původnímu sálu konec... LC

Divadelní zájezd Na Fidlovačku

V sobotu 12.března se uskutečnil další divadelní odpolední výlet do Prahy. Tentokrát jeli malí i velcí, prostě všichni, kteří mají rádi tak trochu pohádkové příběhy. Rodiče a prarodiče se těšili na známé písničky Voskovce a Wericha z pohádkového muzikálu Divotvorný hrnec a děti třeba zase na vodníka Čochtana a jiné pohádkové

postavy. Jenže kdo se moc těší, může být zklamán. Po příjezdu do divadla Na Fidlovačce všechny přítomné u vchodu vítal a zároveň se velmi omlouval za změnu programu ředitel divadla Tomáš Töpffer – z důvodu onemocnění hlavních protagonistů musí být představení Divotvorného hrnce zrušeno a nahradil ho také muzikálový

titul Song pro dva s Lumírem Olšovským a Sandrou Pogodovou ve dvou hlavních a v podstatě jediných pěveckých rolích.

Na tvářích mnoha diváků se zračilo větší či menší zklamání nad neplánovanou změnou, přesto dobře zvolený náhradní titul byl příjemným zpestřením březnového odpoledne.

— — — SPORTOVNÍ NOVINY — — —

■ Sportovní střelba

Pomalou se blíží vrchol zimní „vzduchovkové“ sezóny, což je mistrovství ČR mládeže od 14 let, které se uskuteční v neděli 20.3.11 na střelnici v Plzni. Družstvo sportovních střelců z Přezletice svou přípravu směřuje k tomuto prestižnímu závodu a nenechává nic náhodě – první březnový víkend uspořádali soustředění právě v Plzni, v místě budoucích lýtých bojů o mistrovské tituly.

Bez šance nejsou ani dva zástupci našeho oddílu, Kristýna Slavotová a Adam Cipro, kteří se svými výsledky jak v Přezletické lize dorostu, tak především na mezinárodních závodech Grand Prix Jablonec n.N., řadí jednoznačně mezi adepty na čelní umístění, možná by mohl cinknout i nějaký ten kov. Alespoň tak na mne působil lehký potutelný úsměv trenéra pana Jiřího Nováka: „Natrénováno mají, výsledky by

mohly být více než dobré, ale to víte, je to přeci jenom mistrovství. A oni to ve svých hlavách mají ...“

Budeme držet palce, aby všichni zástupci oddílu SSK Přezletice dosáhli co nejlepších úspěchů a Kristýna s Adamem přinejmenším zopakovali výsledky z Jablonce, kdy nástřelem 391 bodů zvítězila Kristýna v kategorii Ženy, juniorky a v celkovém pořadí byla na 2. místě pouhé 2 body za vítězkou a Adam se 390 body se umístil v kategorii Muži, junioři na 2. místě a celkově na něj zbyla „bramborová“ medaile.

■ Hanspaulská liga

Poslední březnový týden se rozběhne sezóna JARO 2011, a to jak v Hanspaulské lize, tak i v lize veteránské. Zimní přestávka byla jistě dostatečně dlouhá na to, aby přezletičtí borci nasbírali dostatek fyzických

sil a mohli úspěšně vkročit do pracně vybojované soutěže o číslo vyšší.

A jak to vidí „šéf“ mladých Lukáš Kubelka? „Už se nemůžeme dočkat až pro nás začne 2.4. sezóna. A s čím do ní jdeme? Chceme vyhrávat, bavit se fotbalem, cíle jsou opět nejvyšší, a to hrát minimálně o postup. Zimní přípravu jsme letos zvolili netradiční – domluvili jsme si jednou týdně halu v brandýském Sportcentru, kde jsme se snažili udržet v zápasovém rytmu. Příprava trvala dva měsíce a zapojil se do ní i tým veteránů. Během zimního „volna“ se nám podařilo pro JARO získat kvalitního brankáře a také se doladují detaily přestupu dvou hráčů do pole.“ Takže za naši redakci: soupeři, třešete se!

A jak to vidí Tomáš Říha za veterány? „Samozřejmě jsme měli zimní přípravu, jak jinak ... Radost ze hry je naší prioritou a samozřejmě jsme našim „mladým“ opět k dispozici, budou-li potřebovat zase posily. Třeba alespoň na to, aby si hráči mohli chvíli vydechnout na lavičce (smích). Věkem se totiž blížíme spíše superveteránům.“

■ Stolní tenis

Zde je naopak sezóna v plném proudu, spíše se chýlí základní část ke svému závěru. Přezletický tým B si v 1.třídě Okresního přeboru stále udržuje pozici ve středu tabulky a z výsledků je vidět, že hráči dokáží jednoznačně vyhrát i nad soupeři z míst v tabulce daleko výš – viz 17.kolo a výhra nad třetími Mnichovicemi 12:6.

Druhou třídu hrající Přezletice C jsou po 17.kole na 4.místě s 36 body za 8 výher, 6 porážek a 3 remízy.

V prosinci se tým Přezletice D pohyboval ve 3.třídě na místě třetím. Po 19.kole klesl na místo čtvrté a za 12 vítězství, 6 proher a 1 remízu získal 44 bodů.

V krajské soutěži 2.třídy skupiny B jsou bohužel Přezletice A po 20.kole na posledním místě. Se svými dosaženými 6 body a se ztrátou 7 bodů na tým o příčku výš budou muset hráči pravděpodobně absolvovat baráž o udržení se v krajské soutěži. Budeme držet palce. LC

Aktuálně - Zlaté cinkání

V neděli 20. 3. udělaly Přezletice opět pořádnou „díru do světa“ – soutěž starších dorostenců ve střelbě ze vzduchové pušky 40 ran na 10 m vyhrál s nástřelem 385 bodů Adam Cipro, který po loňském relativním nezdaru si letos dokázal udržet skoro 100% koncentraci na velký závod a zachoval si dokonale soustředěnou hlavu; titul mistra ČR mu tak patří právem.

Jan Ryšavý obsadil 10. místo s 368 body. Oba dva pak spolu s Jakubem Demjanem z brandýského klubu vyhráli soutěž družstev (Středočeské KS A) a Adam si tak odnáší mistrovský titul hned ve dvou kategoriích, přičemž v soutěži jednotlivců suverénně přestřelil i borce z vyhlášených armádních klubů.

Na Kristýnku Slavotovou bohužel v soutěži juniorek zbyla tolik neoblíbená „bramborová“ medaile. Přesto se dokázala doslova prát o lepší umístění, protože do finálových 10 ran postupovala až ze 6.místa, což jí v součtu bodů ze základní finálové části připravilo o cenný kov. Při finále se totiž pohybovala na skvělém bronzovém stupínku, který jí nakonec utekl o pouhé 3 desetinky. Důležité je, že svým čtvrtým místem potvrdila své stálé místo v širší juniorské reprezentaci ČR.

Všem přezletickým střelcům a jejich trenérům, rodičům a vůbec celému zázemí patří velký dík za skvělou reprezentaci naší obce.

■ CO JE NOVÉHO NA www.prezletice.cz

Informace, informace a informace. V letošním roce zatím proběhla jen jediná kulturní akce v místním společenském sále – dětský karneval, jehož fotogalerii si mohli zejména rodiče a prarodiče prohlédnout. Jinak jsou v Aktualitách jen samá oznámení o probíhajících stavebních řízeních apod.

Anketní otázka pro toto období byla

zvolena v souvislosti se zimní, relativně nudnou sezónou a ptali jsme se, zda našim občanům vyhovuje množství společenských akcí nebo by jich chtěli víc či méně, pro mladé i starší... Asi je akcí tak akorát a o kulturní dění se respondenti moc nezajímají, protože na tuto otázku odpovědělo POUHÝCH 13 osob. Většinou se anket účastní lehce

přes 100 lidí; budeme muset vymyslet nějakou zajímavější otázku.

Chtěli bychom zde zároveň připomenout, že zde funguje i nadále náš Obecní bazar, kde občané Přezletic mohou nabízet (nikoliv ke komerčním účelům) věci k prodeji jak ze své domácnosti, tak i ze stavby či zahrady; včetně darování za odvoz. LC

Zeptali jsme se za vás...

Oprava mostů mezi Brandýsem a Starou Boleslaví

Souměstí Brandýs nad Labem- Stará Boleslav se pyšní nejdelším názvem města v České republice. Bohužel se v současnosti „pyšní“ i jednou z nejdelších rekonstrukcí soustavy mostů přes Labe a jeho ramena, která minimálně rok a půl ještě neskončí.

„Tak to je fakt super“ řekne si mnohý z nás a smutně půjde dočepovat nádrž svého auta a nebo si vezme dostatečně dlouhé volno z práce, aby na úřady ve Staré Boleslaví dojel včas v úřední době. Ono se to nezdá, ale jízda objížďkou po dálnici čítá 2 x 7,7 km, což je skoro stejná vzdálenost jako z Přezletic do Brandýsa, a to nemluvě o tom, stane-li se na této frekventované silnici pro motorová vozidla nehoda.

Obrátila jsem se proto na místa nejpovolnější (Kraj, MěÚ Bradýs a JHP-mosty) s žádostí o nejnovější informace:

Kdy se dočkáme dokončení rekonstrukce všech mostů?

Ing. BEJBLÍKOVÁ (KÚ): „V současnosti je opraveno 5 ze 7 mostů. Zdržení s opravou nastalo u mostu 016, tzv. inundačního, a mostu 013 přes hlavní tok řeky, kde Ministerstvo kultury obdrželo žádost místních občanů o zachování mostu jako kulturní památky. Vše se podařilo vyřešit a práce mohou pokračovat; v současnosti je postavena provizorní lávka pro pěší a začne se rozebírat mostní konstrukce. Termín dokončení opravy tohoto mostu je srpen 2012.“

Během rekonstrukce mostu přes „tůň“ se podařilo pracovníkům stavební firmy odhalit torzo mostu původního, postaveného v 16.století jako tzv. most inundační

– více viz Historické dr(o)bečky. Bude nutno pozůstatky starého mostu ošetřit a zakonzervovat, což samozřejmě požaduje opět čas.

Ing. NOVOTNÝ (KÚ): „Odbornou firmou byl zpracován posudek na sanaci historického torza. Na základě tohoto posudku se zpracovává položkový rozpočet a projektová dokumentace na samotnou sanaci torza (dokončení cca 14 dní). Veškeré výše uvedené podklady budou předloženy Národnímu památkovému ústavu k posouzení a vyjádření. Pokud bude stanovisko NKÚ bez připomínek, může proběhnout výběr na zhotovitele sanačních prací.“

Ing. BALEJ (jhp-mosty): „Most 013 přes hlavní tok Labe má nejzazší termín dokončení 08/2012 a práce na posledním mostě 016 začnou hned, jak bude dokončeno zakonzervování torza původního mostu a práce by měly trvat 3-4 měsíce.“

Tento termín potvrdila i ing. Bejblíková. Suma sumárum máme před sebou ještě minimálně rok a půl vyhlídkové trasy směrem Stará Boleslav.

To nejsou silnice! To je samá díra!

Taky jste si všimli? Ne prosím, neházejte po mně nic, to já jen parafrázuji přístup silničářů ke katastrofálnímu stavu jejich majetku. Oprava silnic, respektive výtlučků, je každoroční boj o to, kdy konečně přijdou na řadu Přezletice a dostaví se sem parta ze SUS Mnichovo Hradiště, která pomocí teplé obalované živичné směsi „zaplácně“ díry na průtahových komunikacích Přezleticemi (opět jsme psali na kraj a připomněli slib našeho hejtmana na rekonstrukci těchto silnic; zatím bez odpovědi – pro změnu). Nejdřív nejsou peníze, pak nepracují obalovny, pak prší a nebo je

velké horko... Telefony směrem na cestmistra jen drnčí. Ale loni se silnice opravovaly v dubnu, takže poslední slib, že snad příští týden (14.-20.3.) bychom se možná svezli s Brázdími, „kde jsou, paní místostarostko, výtlučky daleko horší“.

TSK Praha, do jejichž správy patří tragická ulice Klenovská ve Víně a hlavně druhá část silnice ke stodolám směrem Čakovice, přislíbilo ústy ředitele divize Sever opravu výtlučků a zlomených krajnic také v týdnu od 14.3.

Sliby jsou sliby, ale kdo skutečně jako první opraví „své silnice“, to je bohužel v rukou cestářů.

Aktuálně – vyhráli Pražáci s opravou Klenovské a koncem prvního jarního týdne se přesunou na Čakovickou. Tak se snad SUSka z Mnichova Hradiště konečně pochlapí!

Obchod Na statku

V pondělí 28.února došlo ke změně otáčivé doby, která byla ve všedních dnech zkrácena (8,00 – 17,00) a o víkendu je zavřeno úplně. Na základě podnětu některých občanů jsme požádali o vysvětlení nájemce obchodu:

„K této změně jsem přistoupil na základě průzkumu prodeje - velmi malý počet zákazníků před osmou hodinou ránní, po 17.hodině odpolední a hlavně o víkendech, kdy se prodávalo pouze čerstvé pečivo, a i to se občas neprodalo“.

A jsme zase u množství lidí (podobně jako v případě malého počtu platících cestujících linkou 302, jež je v úseku Přezletice – Víně pro ROPID spíše ztrátová, a proto musí jezdit „vyhlídkovou trasou“ přes Ctěnice do Kbel), kteří pravidelně chodí nakupovat do místního obchodu. I zde bohužel platí, že čím víc lidí, tím větší obrát i sortiment zboží. LČ

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ PRO MÍSTNÍ

ČARODĚJKY

Blíží se čas našeho velkého svátku, proto nezapomeňte, že 30.dubna v 18 hodin je slet na Horní návsi. Za doprovodu alegorického vozu si prolétneme a protančíme naši obec ulicemi Ctěnická, Zahradní, Veleňská, Dolní návěs a Cukrovarská a přistaneme u hasičárny, kde bude čekat kapela, občerstvení a samozřejmě všespalující oheň.

NEZAPOMEŇTE přijít do průvodu ukázat svou pravou tvář!

CVIČENÍ PRO ŽENY

každé pondělí 19.30–20.30 h
v sále obecního úřadu

Jarní kulturní akce

DUBEN

Sobota 9. 4.
**VÝLET DO SVÍČKÁRNY
V ŠESTAJOVICÍCH**
Středa 13. 4.
PODVEČERNÍ SETKÁNÍ SENIORŮ
Sobota 16. 4.
VELIKONOČNÍ ZDOBENÍ
Sobota 30. 4.
ČARODĚJNICE

KVĚTEN

Sobota 7. 5.
VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ
Sobota 28. 5.
DĚTSKÝ DEN
(v případě špatného počasí
přesun na 4. 6.)

Velká letní SOUTĚŽ

Komise životního prostředí
v Přezleticích vyhlašuje

4. ročník soutěže

O NEJROZKVETLEJŠÍ PŘEZLETICKÉ OKNO

a zároveň

3. ročník soutěže

O NEJROZKVETLEJŠÍ PŘEDZAHŘÁDKU

tentokrát na téma
„všechno kvete co kvítí má“

Vítězové opět obdrží Pamětní list, případně Čestné uznání a samozřejmě finanční příspěvek na květinovou výzdobu na další rok ve výši 1 000 Kč.

Fotografie vašich oken, teras, balkonů a předzahrádek můžete zasílat do internetové soutěže na adresu zpravodaj@prezletice.cz

Obecní úřad Přezletice
Veleňská 48, 250 73 Přezletice - tel.: 286 852 133

JEDNORÁZOVÉ SVOZY

kompostovatelného odpadu - tj. tráva, listí, plevel, ostříhané květiny, včetně větviček do průměru cca. 1 cm
do kontejnerů přistavených v určený den a hodinu
na vybraných stanovištích:

1. stanoviště	ul. Víněnská - ul. Pod hájem	čas 8.00 - 8.30 hod.
2. stanoviště	ul. Cukrovarská - ul. V podskalí	čas 9.00 - 9.30 hod.
3. stanoviště	ul. Ctěnická - ul. Topolová	čas 10.00 - 10.30 hod.
4. stanoviště	Horní návěs u zast. MHD	čas 11.00 - 11.30 hod.
5. stanoviště	ul. Na váze - ul. Zahradní	čas 12.00 - 12.30 hod.

Na každém stanovišti bude kontejner stát 30 minut, během kterých bude k dispozici obsluha, která zajistí správné třídění odpadu. Zbývající čas je na vysypání a přesun na další stanoviště.

**Termíny
svozu odpadu
SOBOTA**
(vždy 2. a 4. v měsíci)

**23. DUBNA
14. a 28. KVĚTNA
11. a 25. ČERVNA
9. a 23. ČERVENCE
13. a 27. SRPNA
10. a 24. ZÁŘÍ
8. a 22. ŘÍJNA**

KOMINICTVÍ FILA

Sportovní 159, 177 15 Tišice – Chrást, Telefon: 722 114 802

- Vymetání komínů
- Čištění kotlů a kamen
- Vybírání sazí
- Kontrola komínů

Veškeré práce jsou provedeny precizně a dle platné normy.

PŘEZLETICE V OBRAZECH

Máme to ale kliku! Zatímco jinde ve Středočeském kraji se ruší autobusové spoje, u nás se naopak posilují. Odted' bude jezdit 302 jen paralelně.

Hurá, máme zase další asfaltovou silnici! I s obrubníky! Zátáčka je jimi pěkně vykroužená, což je pro

řidiče velkých nákladních aut asi ten problém. Když někdo neumí zatočit, nota bene tam nemá podle značek ani co dělat, měl by jít rovnou odevzdat svůj řidičský průkaz na nejbližší oddělení městského úřadu...

Cestující do Prahy si mohou zkrátit chvíli čekání studováním plánu ulic hlavního města. I pan řidič 302 úpravu zastávky ocenil, jen by prý ještě uvítal na volné ploše instalaci terče na šipky, že by tak upustil trošku adrenalinu.

Byl ještě únor, přesto někdo už začal s jarním úklidem své zahrady. Uklidil záchod po svém miláčkoví, no podle velikosti spíš „milákoví“, vždyť tady se to přece ztratí, že?!

...a pro tohoto šikulu „mixu“ ze stavby ve Vrbové ulici to platí dvojnásob.

Pomalou začíná „zahrádkářská“ sezóna a s ní pro někoho věčná otázka Kam s ní? Většina ví, že do kontejneru a na kompost, a když se to náhodou už omylem hodilo na louku, tak se to přece rozloží. Ale co je na těch cihlách kompostovatelného? (do vydání nového zpravodaje zde ještě přibyl čerstvě ořezané tují)

Je to jako v pohádce – byla nebyla. Než jsem značku v trávě zasazenou vyfotila, do rána ji někdo ukrad. Snad nám v dlažbě tentokrát vydrží déle. Zatím stále je.

Také dlouho prázdná informační tabule začala konečně sloužit svému účelu. Skvěle zpracované informace o historii Přezletic jistě zlákají k zastávce nejen cyklisty.

Dodatečně všechno nejlepší ke kulatinám! Dort sice bez svíček, za to ze samých psích dobrot. A talíř? Kdo by se zdržoval.

I to malé dítě ví, že „každý den k svačině jedině Pramen zdraví z... Radonic“. Sice se to nerýmuje, zato báječně chutná.